

BRANA

brane padaju slike se slivaju
kao bujica niz staru karaburmu
sunce se gubi na horizontu
razum se gubi u bunilu
nada se gubi u podne
stranci se gube u beogradu
misli se gube u pola reči
um odlazi a na njegovo mesto
dolaze slike i pesme ali
nema nikog da im otvori
čekaju u redu kao klinци
pred kultnom diskotekom
zatvoreno je odavno
volela bih da je tu neko
da me drže neke istetovirane
ruke
boje mi drže pažnju
kad utrnem na dodir
da znam da je neko i dalje tu.

KRHOTINE

duša mog grada je raskomadana
kao telo nečijeg prijatelja koje
skuplja po minskom polju.
grad sa najvećom dušom
kažu, kako predivno, toplo.
duša mog grada je raskomadana,
a mi to romantizujemo,
sarajevo je u ljudima,
u beogradu, beču, torontu.
sarajevo je u jagomiru,
podromaniji, ima ga, verujem,
i u kovinu.
sarajevo je p'jano palo u
beogradskom trolejbusu i sad
ne može da hoda bez štapa.

sarajevo leži ispod stola
 neke beogradske kafane.
 sarajevo priča sâmo sa sobom
 zvonkim foničnim glasom
 i lupa se po čelu, dok se
 beograđani u tramvaju
 sklanjaju od njega.
 nekoliko sedišta iza, sarajevo
 gleda u sunce i plače.
 duša mog grada je raskomadana.

PUSTA ZEMLJA

razum je jalova zemlja
 ispucala suva preko koje
 uzalud prelaziš prstima
 razum je kvarno seme
 što ne niče ne klija
 čak ni kada ga kiša vabi
 razum je pusta zemlja u
 kojoj vozovi stižu na vreme
 smeće se odnosi svakog dana
 svi čekaju zeleno na semaforu
 razum je lepo uređena zemlja
 u kojoj raste plastična trava
 a ljudi žive pod najlonom
 kao sveže upecane ribe.

ČAĐ

kad knjige gore
 plameni jezici palacaju
 i čuju se stihovi što
 odlaze u dim
 po glavama pada
 čađava poezija
 tako će najpre stići
 do najvećeg broja čitalaca.

NEŠTO KAO MOLITVA

po Marinu Soreskuu

voda je grunula
i odozgo i odozdo,
i ne nazire se kraj
njenom nadiranju.

palidrvce duše
mora ostati suvo.